

FOLKKARI

POHJOISMAINEN KANSANVENE

2023

TALLINNAN
GOLD CUP
KUTSUU

Sisällys

3	Ultramarine on kaunein
4	Tallinnan Gold Cup 2023
6	Ohjeita Tallinnaan
8	Viron mestaruuskilpailut
10	Kielin Gold Cup 2022
12	Hangon regatta 2022
14	SM-kilpailut 2022
16	Kilpailukauden tuloksia
18	Emäsalon lenkki
20	Folkkarilla tasoituskilpailuun
22	Kesäkotina oma kansanvene
24	Folkkaridrinkki
26	Folkkarilla avomerelle
30	Kotkassa ja Kråkössä

Kuva: Aleksandr Abrosimov

KANSAINVÄLISELLE TASOLLE KOTIVESILLÄ

60 folkkaria samalla lähtölinjalla on kokemus, johon on harvoin mahdollisuus. Pari suomalaista kärkivenettä on yleensä ollut mukana vuosittain purjehdittavassa Gold Cupissa, pohjoismaisen kansanveneen epävirallisessa maailmanmestaruuskilpailussa. Meille muille HSK:n isännöimä Gold Cup 2016 oli ensimmäinen tilaisuus osallistua isoon kansainvälisen tason folkkariregataan ilman pitkiä matkoja ja trailerikuljetuksia. Silloin mukana olikin yli 20 suomalaisvenettä.

Ensi kesänä Gold Cup purjehditaan ensimmäistä kertaa Tallinnassa. Koska lahden yli purjehtii päivässä, meillä on taas mahdollisuus osallistua isolla porukalla kansainvälisen tason regataan kotivesillä.

Vuodesta 1963 alkaen järjestetty Gold Cup on perinteisesti purjehdittu Tanskassa ja

Saksassa. Ruotsissa se oli ensimmäisen kerran 1978 ja Suomessa 2016. Tavoitteenamme on, että regatta voitaisiin järjestää parin vuoden kuluttua Hangossa. Jos suomalaisveneitä on paljon Tallinnan Gold Cupissa, se parantaa mahdollisuuksia saada kilpailu Suomeen.

Gold cup lähivesillä nostaa luokan profiilia myös Suomessa. Veneitä ostetaan, myydään ja kunnostetaan ja uusia, usein muissa luokissa kannuksensa hankkineita purjehtijoita liittyy mukaan porukkaan.

Kansanveneliitto valmistautuu lähestyvään Gold Cupiin järjestämällä koulutuksia ja harjoittelua. Kaksi vuotta sitten, ennen pandemian vuoksi peruttua Gold Cupia, järjestimme kuuden webinaarin sarjan trimmauksesta, taktiikasta ja säännöistä. Tallenteet näistä on edelleen saatavissa liiton net-

tisivuilla.

Jatkamme nyt koulutustilaisuuksien järjestämistä sekä etänä että lähitapaamisina. Yhtenä ilmeisen tarpeellisenä aiheena on veneiden rakentelu, luokkasääntö ja mittaukset, josta järjestämme tilaisuuden yhdessä kansainvälisen liiton NFIA:n edustajan kanssa. Kunhan purjehduskausi alkaa, suunnitteilla on myös käytännön harjoittelua ja valmennusta kiinnostuneille.

On vielä aihetta muistuttaa, että Gold Cupiin ei ole karsintaa ja se on avoin kaikille luokkasäännön mukaisille kansanveneille. 60 veneen lähtölinjalle kannattaa lähteä jo kokemuksen, elämyksen ja oheistapahtumien vuoksi.

Ilppo Kivivuori
Suomen kansanveneliiton puheenjohtaja

ULTRAMARINE ON VUODEN KAUNEIN FOLKKARI

Teksti Ilppo Kivivuori. Kuva: Eero Nuotio.

Vuoden 2022 kauneimmaksi folkkariksi valittiin FIN-347 Ultramarine (BS). Valinta julkistettiin SM-kisojen yhteydessä pidetyssä kansanveneen 80-vuotisjuhlassa elokuussa.

Tämän vuoden tuomarina toimi Juhani Bremer, joka toteaa lausunnossaan: *”Kun sain valtuudet valita Suomen kaunein folkkari tälle vuodelle, tuli heti mieleen yksi hyvä ehdokas, johon olin jo tutustunut 1996. Silloin jo ajattelin, ettei folkkari tästä enää hienomaksi voi tulla. Siinä oli puu ja lasikuitu yhdistetty hienolla tavalla. Tämä vene on rakennettu Ruotsissa 1980 ja on hankittu Suomeen 1996. Tämä yli 40 vuotta vanha vene on yhä uudenveroisessa kunnossa ja sitä on hoidettu hienosti. Siksi valintani kohdistuu veneeseen FIN-347 Ultramarine.”*

Vene on valmistunut Ruotsissa 1980. Veistämö Burenby Malexander on tehnyt kauniita lasikuitufolkkareita, joissa on puinen ruffi. Vene on tuotu Suomeen 1990-luvulla ja tunnettiin nimellä Mörkblå.

Vene oli viettänyt viime vuodet hiljaiseloa, mutta 2021 Jan Bade osti Mörkblån, nimesi Ultramarineksi ja alkoi kilpailla ja kunnostaa sitä kilpailukuntoiseksi. Parin viime kauden ajan se on ollut kilpailujen vakio-osallistujia.

Yhden hengen tuomaristo

Vuoden kaunein kansanvene on tunnustus, joka jaetaan vuosittain veneelle, jota kunnostetaan aktiivisesti ja joka edustaa ulkoisen tai sisäisen kauneutensa puolesta parhaita kan-

sanveneperinteitä. Edelliset tunnustuksen saajat ovat olleet puuveneitä, Ultramarin on ensimmäinen kauneimmaksi valittu lasikuituvene.

Kansanveneliitto kutsuu kilpailuun arvovaltaisen yhden hengen tuomariston. Vuoden 2022 Folkkarin 80-vuotisjuhlavuoden tuomari Juhani Bremer on menestynyt kilpapurjehtija ja mastontekijä (mm. folkkarilla viisi Suomen mestaruutta vuosina 1967-1975) ja rakanut itsekin kaksi folkkaria.

Vuoden 2023 kauneimman kansanveneen valitsee Kenneth Lindblad. Kenneth on pitkäaikainen folkkariaktiivi, kerännyt folkkarihistoriaa ja perustanut nykyin liiton sivuilla olevan, päivitetävän folkkarirekisterin. Kenneth on myös Suomen mestari vuodelta 1991 silloisella veneellään Tant Gunnel.

Folkkari-lehti 1/2023

Toimitus: Ilppo Kivivuori (vastaava), Hanna Tuulonen, Vallo Kalvik, Jan Bade, Vesa Lindqvist, Erika Panttila, Steffi Westerlund, Maria Hannonen ja Kari Paljakka.

Kuvat: Erika Panttila, Harri Lång, Kim Holm, Jan Bade, Jarmo Vehkakoski, Kaupo Kalda, Aleksandr Abrosimov, Villu Kalvik, Vesa Lindqvist, M. Järvinen, J. Vähämaa ja Niilo Littunen.

Ilmoitusmyynti: Steffi Westerlund.

Taitto: Vesa Lindqvist

Paino: Next Print Oy

Julkaisija: Suomen Kansanveneliitto ry

Kivitie 5, 00760 Helsinki
folkkariliitto@gmail.com
www.folkkari.net

ISSN 2736-9773 (painettu)
ISSN 2736-9781 (verkkojulkaisu)

GOLD CUP 2023

Teksti: Vallo Kalvik. Käännös: Vesa Lindqvist.

Folkkarilla ja Virolla on yhteistä historiaa yli puolen vuosisadan ajalta. Vuoden 2019 lopussa Tallinnan Kalev Yacht Club valittiin virallisesti vuoden 2021 Pohjoismaisten kansanveneiden Gold Cupin järjestäjä. Ja sitten valitettavasti tuli Covid19 pandemia ja käänsi kaikki parhaat Gold Cup suunnitelmat ylösalaisin kaksi kesää peräjälkeen. Mutta Virolle on annettu uusi mahdollisuus ja ensimmäinen Pohjoismaisten kansanveneiden Gold Cup purjehditaan Viron kauniilla vesillä Tallinnanlahdella heinäkuun 30. ja elokuun 4. Välisenä aikana vuonna 2023.

Folkkareilla on pitkä historia Virossa, koska veneitä valmistettiin yli 170 kappaletta Tallinnan kokeellisessa urheiluvenetehtaassa vuosina 1968 ja 1977 välillä. Viisi silloin valmistetuista veneistä on edelleen aktiivisessa käytössä ja on mahdollista, että jotkut niistä ottavat osaa vuoden 2023 Gold Cupiin.

Neuvostoliiton miehityksen aikaan yksityishenkilöiden ei sallittu omistaa avomeri-venettä. Viralliset organisaatiot saivat kuitenkin ostaa veneitä ja niin ne tekivätkin, koska folkkari oli halpa ja siten edes etäisesti kohtuullisella organisaatiolla oli varaa ostaa sellainen. Joten ne ostivat veneitä niin monta kuin virallinen Neuvostoliiton suunnitelma salli niitä Virolle.

Vuonna 1972 perustettiin Viron Kansanveneliitto ja kilpailukalenterit täyttyivät innostuksesta. Ensimmäinen kausi sisälsi 12 kilpailua ja runsaasti harjoittelua sekä jonkin verran retkeilyä välissä. Kaikki kesälomat uhrattiin onnellisesti kansanveneiden alttarille ja hetken aikaa tuntui kuin viimeisten vuosikymmenien ankarat rajoitukset ja kiellot jollain tavalla sulivat. Ihmiset kokivat, että he pystyivät toteuttamaan itseään merellä, niin yksin kuin myös regatoissa, jotka kestivät useita päiviä. Lisäksi jollain onnenkantamoisella mielenkiintoisia persoonallisuksia oli saapunut Kalev Yacht Club piiriin tuohon aikaan. Keskustelut satamassa ja vesillä olivat älyllisesti houkuttelevia.

Tuohon aikaan yksinkertainen mutta kaunis folkkari vei merille enemmän virolaisia purjehtijoita kuin mikä muu veneluokka. Folkkarin uskomattomat avomeri purjehdusominaisuudet olivat häikäilemättömästi hyväksikäytetty pitkässä Moonsund Regatassa missä tahansa säässä. Moonsund Regatta on yksi Baltian suurimmista purjehdustapahtumista - viikon mittainen avomeripurjehduskisa Viron vesialueilla on järjestetty 65 vuoden ajan ja folkkarit ovat tasaisesti ottaneet osaa 1960-luvulta alkaen. Vuoden 2023 Gold Cup noudattaa klassista Gold Cupin kuuden päivän aikataulua avajaispäivän juhllisuuksin, seuraten neljä päivää kilpailua mahdollisesti yksi lepopäivä välissä. Tallinnan Gold Cup tulee olemaan erityinen, koska sitä ennen purjehditaan folkkareiden Viron mestaruuskilpailut heinäkuun 28.-29. päivinä. Viron mestaruuskilpailut ovat avoimien kaikille Pohjoismaisten Kansanveneiden purjehtijoille ja kilpailut järjestetään samoilla vesillä kuin Gold Cup, joten kaikki Gold Cup osallistujat ovat tervetulleita kilpailemaan myös Viron mestaruudesta. Nämä kaksi regattaa yhdessä tarjoaa täyden viikon pelkkää purjehdushuvia keskellä kesää Virossa!

Vuoden 2023 Gold Cup järjestäjä Tallinna Kalev Yacht Club (KYC) omaa mittavan kokemuksen hienojen purjehdusregattojen järjestäjänä niin kansainvälisten jollalukitsa kuin myös kölivenekilpailuissa. KYC perustettiin vuonna 1948. Seura sijaitsee Piritassa, joka on pitkän aikaa ollut tallinnalaisten suosikki ulkoilualue. Piritan alue on hyvin suojassa tuulilta ja aalloilta Piritajoen suulla. Vuoden 1980 olympiapurjehdusregatta järjestettiin Tallinnassa - olympiakeskus on KYC:n Piritan sataman vieressä ja tarjoaa kiehtovan arkkitehtonisen ympäristön vuoden 2023 Gold Cup kisakylälle! Lisää tietoa Gold Cupista sekä vuoden 2023 Viron mestaruuskilpailusta osoitteesta <https://goldcup2023.folkboot.ee>

2023 Gold Cup noudattaa klassista Gold Cupin kuuden päivän aikataulua avajaispäivän juhllisuuksin

Kuva: Aleksandr Abrosimov

Kuva: Villu Kalvik

Kuva: Villu Kalvik

Kuva: Villu Kalvik

Tule purjehtimaan Gold Cupiin!

- Pohjoismaisen kansanveneen Gold Cup 2023 purjehditaan 30.7.-4.8.Tallinnassa.
- Gold Cup on suurin vuotuinen kansanveneregatta ja luokan epävirallinen maailmanmestaruuskilpailu.
- Ensimmäinen Gold Cup purjehdittiin 1963 Trawemündessä. Sen jälkeen se on purjehdittu joka vuosi lukuunottamatta vuosia 2020 ja 2021, jolloin se peruttiin Covid-epidemian vuoksi.
- Regattaa purjehdittiin aluksi vain Saksassa ja Tanskassa. Ruotsissa Gold Cup järjestettiin ensimmäisen kerran 1978 ja Suomessa 2016.
- HSK isännöi 2016 Gold Cupia Helsingissä. Mukana oli 65 venettä.
- Paras suomalaistulos Gold Cupissa on Herman Saaren, Aleksi Lehtosen ja Thomas Hacklinin pronssi vuonna 2015 Warnemündessä.
- Gold Cup on avoin kaikille kansanveneille, joilla on mittakirja, ja siihen on osallistunut vuosittain 50-75 venettä.
- Kilpailussa on 6-8 lähtöä radalla, jossa alaja ylamerkkien väli on vähintään 1,8 mailia.

GOLD CUP 2023

OLYMPIC KALEV YACHT CLUB
TALLINN, ESTONIA

30.07—4.08.2023

WELCOME TO TALLINN, ESTONIA!

KANSANVENEIDEN VIRON MESTARUUSKILPAILUT TALLINNASSA KALEV JAHTIKLUBILLA

Teksti: Jan Bade. Kuvat: Jan Bade ja Kalev Jahtklubi.

Eesti Folkboat Flotilla järjesti viime kesänä Tallinnan Piritassa avoimet Kansanveneidен mestaruuskilpailut. Suomes- ta kisaan osallistui kolme venekuntaa: Fin 300 Ella (BS), Fin 347 Ultramarine (NJK) ja Fin 172 Lipla (HTPS). Kisassa oli yhteensä kaik- kiaan 17 venekuntaa. Meidän venekuntam- me lähti kisaan mukaan tutkimaan vuoden 2023 tulevaa Gold Cup kisa-aluetta. Tuleva- na kesänä Viro isännöi 31.7-4.8 järjestettäviä Kansanveneidен epävirallisia MM-kisoja eli Gold Cup kilpailua. Matka Piritalle suoritettiin Ultramarinella perinteisesti purjehtien, vaikkakin sääolosuhteet olivatkin tuulten osalta melko huonon suuntaiset. Alku Helsingin Kasuunille meni leppoisasti, mutta aallokon noustessa reissu muuttui melko kuoppaiseksi ja aikaa ylitykseen kului lähes 10 tuntia. Ella ja Lipla saapuivat myös purjein ja Ella jopa ilman moottoria. Ella oli lähtenyt Helsingistä iltpäivällä ja sai yön aikana suoritettun ylityksen aikana pienen pohjasketuksen Tallinnan lahdella. Purjeilla tuleville on suositeltavaa ensi kesää ajatellen kunnon varaukset ajan ja sään suhteen - Suomenlahti voi olla oikukas ja aallokko suurta varsinkin Tallinnan matalan kohdalla, jossa pohjan profiili alkaa muuttumaan.

Eesti Folkboat Flotilla eli Viron kansanveneilijät ovat aina hyvin vieraanvaraisia ja tunsimme itsemme tervetulleiksi heti saavuttuamme. Satamassa on hyvät venepaikat ja palvelut. Kilpailun pääorganisaattorina toimi Mikk Köösel ja häneltä saimme kaiken tarvitsemamme avun. Jopa pieniä korjauksia saatiin tehtyä, kun spinnupuomi katkesi. Virolaiset ovat perinteisen näppäriä, kuten olemme aina tienneet.

Kilpailu käytiin kolmena päivänä ja jokaisena päivänä oli tavoite purjehtia kolme lähtöä. Lisäksi torstaina oli sponsoreille tarkoitettu start-up kilpailu. Osallistuimme kaikkeen mahdolliseen, jotta kokemukses-

ta Piritan edustalla purjehtimisesta saataisiin kaikki irti. Perjantain lähdöt olivat melko rauhallisia ja olosuhteet normaalit kevyessä ja kohtalaisessa tuulessa. Lauantaina tuuli alkoi nousta ja aallokko oli suhteellisen korkeaa. Sunnuntain lähdöt olivat sitten melkoista menoa 12-14 m/s tuulessa ja todella vaativa aallokko rajasi joitakin venekuntia pois kisasta. Ellan kannelta gast Harri Lång kävi meressä, mutta pääsi takaisin kannelle omin avuin ja selvisi naarmuilla. Lähdössä oli oltava tarkkana, koska kovassa kelissä mennään todella lähellä toisia. Joitakin törmäilyjä kävi ja meiltäkin parturoitiin windex mastosta. Tuli todettua, että kansanvene on kyllä merikelpoinen ja kestää tuulta. Kovassa kelissä spinnun kanssa ajo vaati tarkkuutta, mutta huomasimme myös että spiiirattujen ja spinnulla ajavien veneiden vauhtiero oli kovassa kelissä aivan marginaalinen ja ei ainakaan riskien arvoinen.

Joitakin törmäilyjä kävi ja meiltäkin parturoitiin windex mastosta.

Miehistön tai oikeammin meidän tapuksessamme naisiston merkitys tuli korostusti esille kelien kovetessa. Ultramarinella oli kokenut match racing -purjehtija Marinella Laaksonen (NJK) ja Eevi Bengs (TRIP) nopeasti oppineena ja taitavana gastina. Marinellan taidot lähdön valmistelussa ja taktikoinnissa olivat suuri apu ja sellaista mitä miehistöltä vaaditaan, jotta kansainvälistä menestystä saataisiin. Kovassa kelissä myös riskit kasvavat ja miehistön fyysinen suorituskyky korostuu, kun mennään välillä vinnit vedessä ja veneessä pysyminen on vaakalaudalla.

Ainoana ongelmana oli tiimin yhteispaino, joka ei ollut aivan riittävä. Neljättä henkilöä jäätin kaipaamaanveneen kallistuksen vähentämiseksi.

Kokemuksena voin todeta Tallinnan lahd- den olevan merenkäynniltään melko erilainen Helsingin vesiin verrattuna. Johtuuko asia syvyyseroista, tuulista vai merivirroista on miettimisen arvoista. Meille kokemus teki hyvää ja opimme paljon. Kisassa menestyi parhaiten Eestin EST 32 Vaiko Voorm- maa, mutta Suomen ykköstykki Ella Fin 300 eli Stefan Westerlund, Ilppo Kivivuori ja Harri Lång olivat komeasti hopealla. Ultramarine Fin 357 sijoittui kuudenneksi ja Lipla Fin 172 oli sijalla 15. Kalev Jahtklubin kisat oli erittäin hyvin organisoitu ja hienosti hoidettu lämpimine aterioineen kaikkina kisapäivinä. Kaikille osallistujille annettiin myös hienot folkkari mikit. Palkintojenjakotilaisuudessa Suomen Kansanveneliiton puheenjohtaja Ilppo Kivivuori kiitti virolaisia mukavin sanoin, mikä oli hieno ele.

Kotimatka oli myöskin eräänlainen uusi kokemus, tuuli oli poistunut ja Suomenlahti oli peilityyni. Lähdimme yhdessä Ellan kanssa Ultramarininen vetämänä pienellä 5 hp moottorilla. Köysi oli pitkä, jotta ei tulisi ikävää nykimistä. Matka kesti jälleen noin 10 tuntia ja nopeus oli noin 5 mailia tunnissa tällä yhdistelmällä. Matkalla näimme suuren Amerikan tukialuksen ja heitä jopa moikattiin VHF:llä, sekä kiitettiin käynnistä Suomessa. Saimme heiltä hyvän matkan toivotukset takaisin. Ensi kesänä menemme uudestaan ja toivomme, että mukaan tulee runsaasti muitakin suomalaisia folkkareita.

Ultramarininen Crew : Jan Bade, Marinella Laaksonen ja Eevi Bengs TEAM NJK.

Ensimmäisen päivän reitit, joista näkyy hieman miten rata oli sijoittunut Piritan satamassa .

Ultramarine satamassa omalla paikalla jossa myös yöpyminen oli mukavaa ja rauhallista ja sähkö myös saatavilla.

Spinnupuomin katkettua Eevi toimi "elävänä spiiirana" ja vauhtiero spinnulla ajaviin oli minimaalinen kovassa kelissä.

Marinella Laaksonen spinnun trimmaajana, esimerkillistä toimintaa ja ohjeita jatkuvasti ruorimiehelle mitä kestää laskea tai nostaa, jotta paras VMG saavutetaan.

Suomeen oli turvallista tulla kun USS Kear- sarge odotti meitä ja toivotti VHF:llä hyvää matkaa.

Viron mestaruuskilpailut 4.8.-7.8.2022

- 1 EST-312 Vaiko Vooremaa, Tiit Riisalo ja Argo Vooremaa
- 2 FIN-300 Stefan Westerlund, Ilppo Kivivuori ja Harri Lång
- 3 EST-42 Pertti Neero, Ülari Velviste ja Risten Reintam
- 6 FIN-347 Jan Bade, Marinella Laaksonen ja Eevi Bengs

KIELIN GOLD CUP 2022

Teksti: Kari Paljakka. Kuvat: Erika Panttila ja Harri Lång.

Viisikymmentäneljä Folkkaria lähtölinjalla on harvinaislaatuinen ja unohtumaton kisakokemus kansanvenepurjehtijalle. Sekaan vaan täyttä vauhtia ja onnea! Lähtöjen välillä järjestäjän kumivenepatrulli toi veneeseemme hakematta jääneen AIS-plotterin. ”Tämä on sitä suuren maailman meininkiä ja palvelualttiutta!”, kehaisi Seccon pinnaa pidelleelle EKI Aikalalle ja keulagastina vieraillelle Harri Långille. Illalla kisatuloksia katsellessa selvisi totuus: Plotterin unohtamisesta rokotettiin kahdella lisäpisteellä. Noita lisäpisteitä alkoi kertyä kaikenlaisia: plotterin palauttamatta jättämisestä, kisarannekkeen leimaamatta jättämisestä, plotterin palauttamisen myöhästymisestä. Pelastusliivin riisumisesta lähtöjen välillä! (Viimeksi mainittu tosin ei meidän veneellemme) Saksalaista tehokkuutta ad absurdum vai sitä todellista suuren maa-

ilman kisameininkiä. Suomi-pojalle ainakin uudenlaista täsmällisyyttä.

”Tämä on sitä suuren maailman meininkiä ja palvelualttiutta!”

Purjehdusorderit olivat digitaalista muotoa samoin kuin päivittäiset notice of racet! Tämä ja paljon muuta selvisi Matti Myöhäiselle vasta kisaa edeltävänä päivänä. Ordereita sitten pängättiin päähän äpistä vieraalla kielellä 1. kisapäivää edeltävänä yönä paniikinomaisissa tunnelmissa mikä oli omiaan aiheuttamaan hermojäännitystä kisapäivän aamuna.

Tulevan kesän 2023 Tallinnan Gold Cupiin osallistujille suosittelen erillisen purjehdusohjevastaavan nimeämistä veneeseen. Kansainvälisen kisan ohjeet kun eivät tule suomenkielisinä vaan arvatenkin viroksi ja englanniksi. Eivätkä ne nykyaikana tule edes prängtätyinä vaan erikseen opettelua vaativaan kisa-appiin.

Nämä muodollisuudet kun muistaa niin itse kilpailuissa voi pitää hauskaa ja pitää fokuksen itse kisassa!

Kisakesää odotellessa, Kari Paljakka F-312 SECCO

Suomalaisosanottajia Gold Cupissa. Harri Lång, Eki Aikala ja Kari Paljakka.

Kari Paljakka kantaa Suomen lippua avajaisissa.

Heikki Nieminen, Hati Saksi ja Otto Dahlberg.

Pauli Poutanen, Jukka Ahokas ja Marko Dahlberg.

Siirin Crew: Helena Skogman, Heta Järvinen-Luoto ja Erika Panttila.

HANGON REGATTA 2022 OLI HETA JÄRVIMAAAN NAISISTON JUHLAA

Teksti: Erika Panttila. Kuvat: Marko Dahlberg ja Erika Panttila.

Heta Järvinen purjehtii Siiri -folkkarillaan yleensä Helena Skogmanin ja Johanna Horsmanin kanssa. Viime kesän Hangon regatta alkoi takellellen, sillä Johanna sairastui starttia edeltävänä iltana. Heta ja Helena päättivät kuitenkin rigata veneen rauhassa torstai-iltana ja samalla keskustelivat eri vaihtoehdoista miten toimia tässä hankalassa tilanteessa. Veneen kiskuntoon laitoin ohessa he päättivät lähteä laitureille huutelemaan josko Johannaa korvaavaa gastia löytäisi viikonlopun kisaan.

Melko pian jo löytyikin A-veneestä Tuomisen Petri, joka kertoi että luottogasti Mervi Valta olisi ratkaisu ensimmäisen kisapäivän eli perjantain ongelmaan. Jo samana iltana Heta, Helena ja Mervi istuivat veneessä ja kävivät roolituksia kisa silmällä pitäen läpi. Toiselle ja kolmannelle kisapäivälle minä siirryin Hai-veneestä Siirin keulagastin rooliin. Näistä lähtökohdista Heta ja Helena päättivät ottaa kisan rennosti, ilman paineita ja hauskanpidon kannalta. Kun tärkeä lenkki vakituudesta

miehistöstä puuttuu, niin se muuttaa heti kuviota. Hetaa huvitti myöhemmin se, että gastia rannoilta etsiessä, kaikki purjehtijakaverit automaattisesti oletettiin, että Siiriin kelpaavat vain naispurjehtijat. Kyllä olisi kuulemma kelvannut myös miesoletettu gasti Siiriin.

Jokainen kilpapurjehtija tietää, että optimaalisinta olisi kisata aina hyväksi havaitun, tutun, tiimin kanssa. Hetan mukaan useimmiten tilanteessa, jossa joku miehistön jäsenistä vaihtuu, on enemmän aikaa valmistautua ja treenata uusien gastien kanssa, mitä tässä tilanteessa oli. ”Onneksi nyt oltiin Hangon kuplassa ja ei ollut aikaa miettiä mitä seurauksia vaihtuvat gasti nyt meille aiheuttavat. Se, että Hangossa oli satoja purjehtijoita samassa kylässä koko viikonlopun niin tiedettiin, että apuja löytyy läheltä.”

Heta totesi myös, että on tottunut ehkä liiankin hyvään ja tullut mukavuudenhaluiseksi hyvän vakituisten porukan kanssa. ”Yhdessä vesillä vietettyä aikaa ei voita mikään,

mutta todettiin jälkikäteen että tällaiset keissit ovat todella opettavaisia, kun joutuu ulos omalta mukavuusalueeltaan.”

Kyllä olisi kuulemma kelvannut myös miesoletettu gasti Siiriin.

Heta halusi korostaa Helenan roolia Hangon kisassa: ”Helena osasi niin hienosti opastaa kisan aikana keulaa, seurata tilannetta ympärillä ja pitää mun pää kylmänä! Erika ja Mervi suoriutuivat hienosti myös! Näkeehän sen jo tuloksista. Molemmat tekivät hommansa rauhallisesti ja antoivat tarpeellista informaatiota. Hyvin istuivat jengiin ja pääsivät jyvälle miten homma folkkarissa toimii.”

”Kisa opetti myös paljon, etenkin sen, että jotenkin pitäisi osata luottaa enemmän omaan osaamiseensa ja pidettyä se kisaminen noin rentona ja fiilis korkealla kuten Hangossa oli. Tulokset tuli kyllä yllätyksenä, mutta hyvän tekemisen kautta ja supertytyväisiä me oltiinkin! Etenkin se lauantain Daily first, eli päivän paras folkkari, ja sitten vielä kokonaistulosten toinen sija. Helena sai hienon tuikkulautasen kotiin vietäväksi!” Heta analysoi lisää kisamenestystä Hangossa: ”Toki kelit oli meille myös suotuisat koska kisattiin kolmella eli oltiin kevyen puoleinen miehistö. Henkilökohtaisesti minulle kevyt keli tuntuu työläämmältä, mutta sitäkin olen oppinut sietämään sillä se on meille usein se mahdollisuus iskeä.”

Helena vahvisti Hetan puheita siitä, että oli hauskaa, erilaista ja opettavaista purjehtia uusien tyyppien kanssa. ”Tuntui hyvältä, että sai kehuja Hetalta, Merviltä ja Erikalta. Itse koen etten pystynyt antamaan aina hyviä neuvoja. Kierrokset kisatilanteessa on niin kovilla, että hyvä jos muut kokivat, että pystyin edes joskus jotain järkevää sanomaan.”

Minulle tämä oli ensimmäinen regatta folkkarilla. Kaksi kertaa olen folkkaria kipparoinut HTPS:n järjestämässä Naisten maljassa, siinä kaikki aiemmat kokemukseni folkkarista. Ensimmäinen kisani missään luokassa tämä oli 100 % naisistolla. Merville sen sijaan naisiston kanssa purjehtiminen ei ollut ollenkaan uutta, sillä hän on purjehtinut paljon Cami Ekholmin Alien nimisessä A-veneessä, jossa on hyvin usein naisisto. Hänellä on myös paljon kokemusta kaljaasi Inga-Lillistä, jossa seilaa paljon naisia. Hangon regatta oli Mervin ensimmäinen folkkarikisa koskaan.

Mervi vahvisti sen, että kipparina Heta oli mielettömän hyvä ja osaava. Hetan ja Helenan työskentely veneessä oli tavoitteellista ja voitonahdoista, ilman minkäänlaista hampaat irvessä -tuhua. ”Ylipäätään on hienoa kun veneestä puuttuu miesten turhanpäiväiset testosteronin värittämät kiukun purkaukset ja meno on ammattimaista ja osaavaa” kommentoi Mervi. Sekä Mervin että minun mielestäni oli hienoa seurata Helenan ja Hetan rauhallista työskentelyä veneessä. Ja voin vahvistaa sen, että tunnelma veneessä oli seesteinen, iloinen ja voitonahdoinen. Fiilis oli myös niin kannustava, että se mahdollisti jokaisen purjehtijan osoittaa omaa parasta osamistaan.

Heta, koko regatan paras nainen

Heta voitti regatan Bästa Damseglare -palkinnon. Hän on tosi otettu palkinnosta ja sanoi, että se tuli suurena yllätyksenä,

mutta makealta kuulemma tuntui. ”Pokaalissa on tosi kovia nimiä niin onhan se hienoa, että kansanvene Siirin tiimi pääsee tälle listalle. Hymy nousee kyllä joka kerta naamalle kun sitä miettii. Vielä siksikin, että starttia edeltävänä iltana oltiin ihan että mitäs helkkaria. Noin ne tuulet muuttuu. Ehkäpä siinä on syynä miksi varamiehistöksikin meille ehdotettiin vain naisia. Sanoen että tämän pokaalin voitti koko regatan paras naisisto!”

”Ylipäätään on hienoa kun veneestä puuttuu miesten turhanpäiväiset testosteronin värittämät kiukun purkaukset ja meno on ammattimaista ja osaavaa”

Helena puolestaan kommentoi, että parhaan naispurjehtijan palkinto kuuluu nimenomaan Hetalle. ”Vaikka koko tiimi seilasi hyvin, palkinto on henkilökohtaisesti parhaalle naispurjehtijalle, ei naisistolle. Ja nyt se meni aivan oikeaan osoitteeseen. Heta on tehnyt kovaa työtä folkkareissa monta vuotta ja kaikki kunnia kuuluu hänelle. ”Hetan mielestä se, että saa palkintoja, tuo voimaa ja intoa panostaa taas aikaa ja oppia uutta purjehtimisesta. Vuonna 2021 Hangossa Siirin naisisto, Heta, Helena ja Johanna, olivat SM-kisojen toinen ensimmäisenä naisistona folkkarissa koskaan, joten Hangon regatan 2022 sijoitus oli tähän oli hyvää jatkumoa.

Hanko on aina Hanko

Naisiston mukaan Hanko on aina Hanko. Silmiä painaa regatan jälkeen kisapäivä ja muutama päivä kisan jälkeenkin, mutta Hangossa ei ikinä ole tylsää. Illanvietot ovat olennainen osa regatan tunnelmaa. Hetan mukaan: ”Hangon fiilis on mieleton kun kaikki luokat lähtevät aamulla ulos samanaikaisesti. Näkymä on kaunis ja rannalta katsoen varmaan kaoottinen.” Naisiston mukaan regatassa on aina kivaa, mutta toki nuorison aiheuttama meteli, roskaaminen ja etenkin lasipullojen rikkominen keski-ikäisiä purjehtijoita joskus harmittaa. Helena aprikoi, miksi kisapäivät loppuvat niin lyhyeen, olisi nimittäin hyvin aikaa purjehtia enemmän kuin kaksi starttia päivässä. Purjehdusta voisi olla Helenan mielestä siis enemmänkin kun kerran paikan päälle

mennään ja veneet vaivalla laitetaan kiskuntoon, lasketaan ja nostetaan. Osalle kylä meidänkin porukasta näyttää tuo kaksi starttia päivässä riittävän hyvinkin.

Lopuksi naisiston esittää toivomuksen, että Tallinnan Gold Cupiin saataisiin paljon veneitä ja uusiakin purjehtijoita mukaan ja sitä silmällä pitäen Hangon regattaan myös useita veneitä treenaamaan ennen kesän pääkisa Tallinnassa.

Hangon regatta 8.-10.7.2022

1 FIN-312 Secco (HTPS)

Erik Aikala
Kari Paljakka
Ilppo Kivivuori

2 FIN-373 Siiri (HSK)

Heta Järvinen-Luoto
Helena Skogman
Erika Panttila

3 FIN-291 Kaunetar (NPS)

Heikki Nieminen
Harri Saksi
Anita Saksi

Paras puuvene

6 FIN-118 Esmeralda (HSK)

Jari Järvinen
Petri Vuorjoki
Sigfrid Karlsson

Kansanvene-luokassa 11 venettä

SM-REGATTA ILLALLISINEEN HUIPENSI JUHLAVUODEN

Teksti: Ilppo Kivivuori. Kuvat: Jarmo Vehkakoski.

Kansanvene 80 -juhlavuosi huipentui juhlaillalliseen BS:n ravintolassa SM-viikonlopun lauantaina. Paikalla oli noin 70 kansanveneiden ystävää ja kutsuvierasta. Juhlassa julkistettiin vuoden kauden kansanvene ja uudet vapaaajaset.

Vapaaajaseiniksi kutsuttiin tällä kertaa kaikki elossa olevat vuoteen 2000 mennessä Suomen mestaruuden voittaneet, jotka eivät olleet vielä vapaaajaset. Aika moni heistä olikin paikalla illallisella, jossa varapuheenjohtaja Steffi Westerlund esitteli nämä folkkarilegendat.

Itse regatta sujui vaihtelevissa tuulissa Kruunuvuorenselällä. Vaikka raitiovaunusillan työmaa rajoittaakin vesialuetta, lyhyehkö rata sinne edelleen mahtuu. BS:n isännöimään kilpailuun osallistui 20 venettä, joista kolme Virossa.

Virolainen Castor tuli regatassa toiseksi. Sääntö, jonka mukaan SM-mitaleita annetaan vain suomalaisveneille, herättikin keskustelua ja syksyllä pidetyssä Kansanveneliiton vuosikokouksessa päätettiin poistaa tämä rajoitus ennen seuraavia SM-kilpailuja.

SM-regatta 19.-21.8.2022 Helsinki (BS)

1 FIN-300 Ella (BS)

Stefan Westerlund
Fabian Björndahl
Timo Tammi

2 EST-39 Castor (SMS)

Joosep Laus
Johan Kolk
Ott Kolk

3 FIN-348 Skydda (NPS)

Marko Dahlberg
Jukka Ahokas
Pauli Poutanen

Paras puuvene:

9 FIN-118 Esmeralda (HSK)

Jari Järvimaa
Petri Vuorjoki
Sigfrid Karlsson

Yhteensä 20 venettä

Folkkarilaivue lenssillä Kruunuvuorenselän upeissa kilpailumaisemissa.

Liise Köösel.

Mikk Köösel ja Heta Järvimaa-Luoto.

Steffi Westerlund.

Naantalin lyhytrata SM-kilpailuissa oli upeat puitteet hienolle kilpailulle. Kuva: Erika Panttila

KILPAILUKAUDEN TULOKSIA

Lyhytrata-SM 24.– 25.9.2022 Naantali (NPS)

1 FIN-300 Ella (BS)

Stefan Westerlund
Fabian Björndahl
Jan Forsbom

2 FIN-291 Kaunetar (NPS)

Heikki Nieminen
Harri Saksi
Pekka Honkavaara

3 FIN-348 Skydda (NPS)

Marko Dahlberg
Jukka Ahokas
Pauli Poutanen

Yhteensä 10 venettä

Viaporin tuoppi 13.8.2022

1 Esmeralda FIN-118 HSK, Jari Järvimaa

2 Greta EST-5 KJK, Mikk Köösel

3 Lipla FIN-172 HTPS, Markku Jutila

4 Dorothea FIN-359 BSS, Mikko Viitanen

5 Tiina EST-15 KJK, Meelis Lindemann

Kansanvene-luokassa 22 osallistujaa

RANKING-SARJAT

Ranking-sarjaan laskettiin 2022 Spring Cup (HSK), Hangon regatta, Viron mestaruus (KJK), SM-regatta (BS) ja lyhytrata-SM (NPS). Puuveneranking-sarjaan lasketaan yleisten ranking-kilpailujen lisäksi Krunan kippo ja Viaporin tuoppi. Tulokset lasketaan vene-, ei kipparikohtaisesti ja sarja on avoin myös ulkomaisille veneille.

Yleinen ranking

1. FIN-300 Ella (BS) 59

2. FIN-312 Secco (HTPS) 37

3. EST-50 Jonna (KJK) 36

4. FIN-291 Kaunetar (NPS) 33

5. EST-39 Castor (SMS) 32

Yleisen sarjan paras puuvene

10. FIN-118 Esmeralda (HSK) 18
Mukana yhteensä 42 venettä

Puuveneranking

1. FIN-118 Esmeralda (HSK) 41

2. EST-35 Greta (KJK) 35

3. FIN-172 Lipla (HTPS) 33

4. FIN-215 Matilda (HTPS) 29

5. EST-15 Tiina (KJK) 28

Mukana yhteensä 27 venettä

TULEVIA KILPAILUITA

Kansanvene SM 2023 M

17.8.2023 - 20.8.2023

Järjestäjä: Merenkävijät

Ilmoittautuminen: 17.6. - 17.8.2023

Sähköposti: kilpailut@merenkavijat.fi

Puhelin: 050 62585

Paikka: Särkkä (Rata-alue D, Melkki ; vara-
alue G, Santahamina - Isosaari)

Alfons Håkans Hangöregattan Hangon Regatta

07.07.2023 - 09.07.2023

Järjestäjät: Hangö Segelförening rf.

Ekenäs Segelsällskap r.f.

Hangö Udds Segelsällskap r.f.

Ilmoittautuminen: 01.03. - 06.07.2023

Sähköposti: raceoffice@hsf.fi

Web: www.hangoregattan.fi

Muita kilpailuita

Lyhytrata-SM (NPS) syyskuu

Helsingin regatta (HSRM) 17.-18.6.2023

Emäsalon lenkki (HTPS) 27.-28.5.2023

Ranking-sarjaan 2023 lasketaan Helsingin regatta, Hangon regatta, Tallinnan Gold Cup, SM-regatta ja lyhytrata-SM. Puuvenerankingiin lasketaan yleisen rankingin kilpailut sekä Krunan kippo ja Viaporin tuoppi.

Kuva: Jan Bade.

EMÄSALON KIERTO ALKUKESÄSTÄ SOPII FOLKKARILLE

Teksti: Jan Bade. Kuvat: Jan Bade ja Kim Holm.

Helsingin Työväen Pursiseura on perinteisesti järjestänyt Emäsalon Lenkki -kilpailun toukokuun lopun viikonloppuna. Kilpailu on järjestetty jo vuodesta 1949 lähtien. Varsinkin 80- ja 90-luvuilla kisaan osallistui runsaasti veneitä Scandicup ja LYS-luokissa. Yli 50 veneen helminauha koristi komeasti Helsingin itäisiä selkiä veneiden suunnatessa kohti Emäsaloa kauniissa kesäyössä.

Olemme osallistuneet nyt uudestaan folkkarilla tähän kilpailuun monen vuoden tauon jälkeen, sekä todenneet sen yhä todella viehättäväksi ja hyväksi avaukseksi purjehduskaudelle. Kisa käydään meidän veneessä aina mukavuus edellä ja keskitytään hyvään henkeen veneessä. Hyvät eväät, joita folkkarissa on helppo laittaa, kuuluvat perinteisiin unohtamatta laadukkaita juomia kohtuudella.

lähtöön” Emäsalon itäpuolella yön pimeimpinä tunteina. Joskus myös sumu voi yllättää, kuten kisassa tänä vuonna 2022. GPS-navigaattori on näissä tilanteissa suositeltava lisälaitte myös folkkariin. Kisan kesto on yleensä rajattu 24 tuntiin, jossa pitäisi ehtiä takaisin Pyysaareen. Joskus tämä on ollut haasteellista ja toivomus onkin, että kisassa voitaisiin muuttaa hieman sääntöjä, jotta kaikki halukkaat pääsevät maaliin.

Folkkari on alunperin Tor Sundénin mukaan suunniteltu kelluvaksi kesämökiksi neljän hengen perheelle, joten se soveltuu erinomaisesti tähän pitempään saaristopurjehdukseen. Osa miehistöstä voi levätä kajuutassa veneen lipuessa kesäyössä. Limisaumaisen folkkarin liplatus on kuin musiikkia korville.

Kannustan ensi kesän kisaan runsaasti kaiken tasoisia folkkareita, yritetään yhdessä rikkoa kymmenen folkkarin tavoite. Kisa käydään Toukokuun 27.-28.5.2023. Kisassa käytetään FinRating-tasoitusta.

Limisaumaisen folkkarin liplatus on kuin musiikkia korville

Emäsalon kierto on yleensä melko heikko tuulinen ja veneet kerääntyvät ”uuteen

Vuoden 2022 Emäsalon kilpailu Ultramarine Emäsalon itäpuolella kello 01.30 (kuva veneen kannelta).

Miehistön hyvä muonitus on tärkeä osa tapahtumaa, tässä kapteeni valmistaa hodareita yön huikopalaksi.

Vuoden 2021 kilpailussa oli useampi Folkkari mukana ja jälleen fleetti kerääntyi uuteen lähtöön Emäsalon itäpuolella. Kuva: Kim Holm.

FOLKKARILLA TASOITUSKILPAILUUN

Teksti: Ilppo Kivivuori. Kuva: Eero Nuotio.

Kilpapurjehdusharrastuksen alussa osallistuin tasoituskilpailuihin vanhalla H-veneellä. Kisan aikana laskettiin, paljonko tarvitaan aikaeroa, jotta edellä maalissa tuleva on edellä myös tuloksissa. Jälkipeleissä jatkettiin venetyyppien LYS-lukujen reiluidesta. Kun tarpeeksi jossiteltiin, löytyi lopulta vääryys kertoimista tai jokin muu omasta osaamisesta riippumaton selitys ja sen jälkeen oltiin tavallaan voittajia kaikki.

Kun yksityyppipurjehdus alkoi ymmärrettävästi kiinnostaa, folkkari oli luonnollinen valinta. Sen saa kohtuullisen hyvään kisakuntoon ilman sponseja ja optiomiljoonia, luokassa oli hyviä tyyppejä ja pöhinää ja lopuksi, jos nyt tarkkoja ollaan, ei Pyysaaren tiistaisoissa muita yksityyppiluokkia ollutkaan.

Folkkari on silti kelpo vene myös tasoituskilpailuihin ja tasoituskilpailut ovat mukava tapa kilpailla vähän kevyemmissä merkeissä. Kaikissa seuroissa tai paikkakunnilla ei luokkakisoja olekaan. Viikkokisat ovat useimmiten tasoituskilpailuja, samoin moni hieno saaristokilpailu, kuten vaikkapa Emäsalon lenkki. Yksin tai kaksin purjehdittavissa sing-

le- ja doublehanded-kisoihin folkkari sopii myös oikein hyvin.

LYS-tasoituksien tilalle FinRating

Takavuosina tasoituskilpailuihin osallistuneet tuntevat yksinkertaisen LYS-järjestelmän. LYS-tilukosta katsottiin veneen kerroin, ja kun veneiden ajat kerrottiin venetyypin kertoimella, saatiin laskettu aika, jotka määrittivät sitten tulokset. Folkkarin kerroin LYS-tilukossa oli tasan yksi, esimerkiksi H-veneellä 1,07 ja nopeimmilla raasereilla yli 1,20.

Suomessa ja Ruotsissa käytetyt LYS-luvut perustuivat venetyyppien menestykseen aikaisemmissa kilpailuissa, ei veneiden mittoihin. Taulukkoa ei tosin juuri päivitetty uusilla tuloksilla sen viimeisinä vuosikymmeninä, ja 2010-luvulla järjestelmä oli jo selvästi vanhentunut. Jos LYS-kisoissa halusi pärjätä, olisi kannattanut hankkia taulukossa hitaaksi määritelty matkavene, jolla ei juuri kilpailla, ja tuunata se kisakuntoon. Folkkarilla pärjäsi myös hyvin LYS-kisoissa, etenkin jos muisti

ilmoittautua ilman spinnua. Silloin sai kolmen pisteen hyvityksen kertoimessa, mistä yleensä oli enemmän hyötyä kuin folkkarin pikkuisesta spinaakkerista.

Mutkikkaammat tasoitusjärjestelmät, avomerikilpailuissa käytettävät IMS ja ORC, perustuvat veneiden mitattuihin ominaisuuksiin ja yksinkertaistettu ORC Club veneen ilmoitettuihin mittoihin. Kun venekoh- taisen mittakirjan hankkimisessa olisi ollut oma hommansa ja enimmäkseen folkkareille sopivat tasoituskisat olivat kuitenkin LYS-kisoja, ei ORC-kisoissa folkkareita näkynyt.

LYS-järjestelmän korvaava FinRating on nyt ollut käytössä muutamia vuosia. Se ei perustu enää veneluokkien takavuosikymmenien menestykseen, vaan kertoimet lasketaan veneiden mitoista. Yleisimmissä veneluokissa ei tarvita venekohtaista todistusta, vaan venetyypin mitoista on laskettu taulukkoon FinRating-luku samaan tapaan kuin ORC-mittakirjoissa. Jos vene poikkeaa vakio mitoista, sille voi hakea myös yksilöllisen luvun. Avomeripurjehtijat ry ylläpitää FinRating-tilukkoa ja myöntää yksilöllisiä mittakirjoja.

0,7287 / 0,7088

Luokkasäännön mukaisen folkkarin tasoitusluku on FinRating-tilukossa 0,7287. FinRating-kilpailuissa ei ole yleistä hyvitystä ilman spinnua purjehtiville veneille, mutta koska folkkarin luokkasäännön mukaan spinnua ei saa käyttää, ellei sitä erikseen ole kilpailukutsussa ja -ohjeissa sallittu, folkkarille on luku myös ilman spinnua, 0,7088. FinRating-tilukossa on määritelty myös miehistön maksimipaino, joka folkkarilla kohdalla on 285 kiloa.

Joku voi muistaa ensimmäisistä FinRating-kisoista folkkarille toisen luvun. Aluksi luvuissa olikin virheitä ja moni luokka puuttui taulukosta kokonaan. Luokkaliitot olivat jo puuhaamassa aiheesta taistelutahtoa uhkuvaa yhteistä kirjelmää, mutta avomeripurjehtijoista vastattiin, että luvut puuttuvat veneiltä, joiden tietoja luokkaliitoilta ei ole saatu. Folkkarilla oli luku taulukossa, mutta vasta toisella FinRating-kaudella huomattiin, että se oli jonkun ihan muun veneen mitoilla. Virhe olisi jäänyt huomaamatta, ellei 2020 Emäsalon lenkille lähdössä olleen Hai-veneen porukka olisi ollut tarkkana ja tehnyt asiasta numeron.

Oikean luvun laskemista varten tarvittiin ORC-mitattu, luokkasäännön mukainen vene. Suomessa niitä ei ollut, mutta kansainvä-

lisestä ORC-tietokannasta löytyi tuttu vene naapurista, Tiit Riisalon W-Lind (EST-32), joka on muun muassa 2023 Viron mestari ja napsinut kärkisijoja myös Suomen puolella. Sen ORC-todistukseen perustuu folkkarin nykyinen FinRating-luku.

Jos LYS-tilukossa folkkarin luku perustui kilpailevien folkkarien keskimääräiseen menestykseen, Finrating-tilukkoluku perustuu taas tarkasti luokkasäännön mukaisen, minimipainoisen veneen mittoihin. Jos haluaa tuunata venettä luokkasäännöstä poiketen, esimerkiksi hankkia genaakkerin tasoituskilpailuja varten, tarvitaan venekoh- tainen FinRating-todistus. Oma todistus on nyt yhdellä folkkarilla, Cowboylla (FIN-284).

Viikkokisoja ja saaristoratoja

Viime vuonna Roni Saksin kipparoima Cowboy voitti Turun seudun perinteisen pitkän saaristokilpailun, 85 mailin Pyytinkarin kilpailun. Helsingin seudulla HTPS:n perinteinen Emäsalon lenkki on myös matkakisa, jossa on aina ollut mukana useita folkkareita ja, ellei tuuli ole tyyntynyt kesken kisan, ne ovat usein olleet myös hitaamman tasoitusryhmän kärkisijoilla.

Pitkäkölisenä, vaakana ja yksinkertaisena veneenä folkkari sopii hyvin myös yksin- ja

kaksipurjehdukseen. Doublehanded, DH, on nykyisin usein omana luokkana, ja esimerkiksi 2021 Kopun kaksipurjehduskilpailussa Jari Järvmä ja Antti Vallittu nappasivat FIN-118 Esmeraldalla voiton ohi H-venien ja avomeriraaserien. Itse olen pari kertaa purjehtinut Emäsalon lenkin folkkarilla yksin ja joskus ihan menestyksekkäästikin.

Seurojen viikkokilpailut ovat useimmiten tasoituskilpailuja ja sopivat hyvin harjoitteluun, höntsäilyyn ja kilpapurjehdukseen tutustumiseen. Useimmiten ne ovat avoimia muidenkin seurojen veneille. HTPS:n tiistai- kilpailuissa oli ennen oma lähtö folkkareille, mutta nyt kisa on yhdistetty yhdeksi tasoi- tuslähdeksi, jossa enemmistö osallistujista on kyllä folkkareita. Tiistaisarjat päättävä Naisten malja on viime vuosina ollut myös varsin folkkarivaltainen kisa, vaikka tasoi- tukilpailu onkin.

Varsinaisiin avomerikisoihin, Tallinnaan tai Suursaareen, ei folkkarilla kuitenkaan ole asiaa. Osallistumisessa vaaditaan katsastus- luokkia, joihin luokkasäännön mukaista folkkaria ei saa katsastettua ja turvavarusteita, joita folkkariin ei oikein saa mahtumaan.

KESÄKOTINA OMA KANSANVENE

Teksti: Hanna Tuulonen

Ensimmäisenä yö meni palellessa. Varaston perukoilta kaivettu, vuosia suojapussissa säilytetty talvimakuupussi ei ollut lämpöominaisuuksiltaan sellainen, kuin muistelin. Ilman patjaa nukuin pelkkien lavereiden päällä. Minun ja toukokuisen veden välissä oli vain muutama sentti puuta sekä pari ohutta kangaskerrosta. Siltikään en olisi voinut olla onnellisempi.

Kun päätin hankkia veneen, kaksi asiaa olivat selviä: ostaisin pohjoismaisen kansanveneen ja viettäisin siinä niin paljon aikaa kuin mahdollista. Kun Liipukka, F186, laskettiin toukokuussa 2022 Helsingin vesille, minä pakkasin tavarat rinkaankin ja aloitin yli kolme kuukautta kestävänsä kesäloman Tervasaaren satamassa.

Veneessä oli kaikki, mitä tarvitsin. Ulko-ovenä toimi laiturin lukittava portti ja eteisenä sitloota. Keittiön virkaa hoiti spriikeitin, olohuoneena oli sivupunkat ja keulakolmio kävi makuuhuoneesta. Vessan eli kemiallisen käymälän piilotin pieneen kaappiin ja suihkussa kävin kuntosalilla.

Elintarvikkeet, jotka halusin pitää suojassa kesähelteiltä, laitoin pieneen muovilaatikkoon pilssiin. Vegaanisia säilykkeitä, tuorekasviksia ja kuivamuonaa sisältävällä ruokavaliolla pärjäksi kuitenkin yllättävän pitkälle. Astioiden tiskaamiseen käytin laiturin vesipistettä sekä hienojakoista hiekkaa tai yleisöviemäriä silloin, kun tiskasin biohajoavalla pesuaineella.

Sähkölaitteet latasin laiturin tolpasti. Purjehdusreissujen aikana etukannelle asennettu aurinkopaneeli, akku ja powerbankit tuli-

vat puolestaan tarpeeseen. Kaiken kaikkiaan veneellä asuminen muistutti erämökkeilyä.

Purjehtimaan oppii purjehtimalla

Eräily- ja retkeilytaustani takia veneessä asuminen ei tuntunut hankalalta, ja puupaat-
in ylläpitämisessä auttoi puusepän koulutukseni. Jännittävää kaikesta teki kuitenkin se, että minulla ei ollut aiempaa kokemusta veneistä tai purjehtimisesta.

Ensikosketukseni veneilyyn sain kesällä 2021, kun hyppäsin ensimmäistä kertaa pintaan. Siitä alkoi kaksi viikkoa kestänyt matka ystäväni kanssa Helsingistä Malmöseen - folkkarilla totta kai. Lähdin mukaan tälle reissulle tietämättä yhtään millaiseen seikkailuun antauduin.

Puisella veneellä purjehtiminen oli kuitenkin rakkautta ensisilmäyksellä. Ihastuttavaa oli myös huomata, kuinka avulias yhteisö kansanveneilijät ovat. Mutkien kautta sain yhteyden muun muassa **Steffi Westerlundin**, joka usean muun purjehtijan kanssa auttoi Liipukan vesille Laivalahden venesatamassa. Ilman tätä porukkaa en varmaan vieläkään tietäisi, miten vesillelasku oikeasti tapahtuu - enkä varmaan kyllä tiedä vieläkään.

Juuri tässä piileekin mielestäni puuveneen viehätys: vene ja sen kapteeni eivät ole koskaan valmiita, vaan korjattavaa sekä kehitettävää riittää aina. Viime kesä meni purjehtimisen perusteita opitellessa ja tuleva kesä kai suurimmaksi osaksi mastoa korjattaessa. Mutta mikäpä sen parempi paikka veneen kunnostamiseen kuin vene itsessään ja oma kotisatama.

Liipukka, F186, siirtyi Hanna Tuulosen omistukseen keväällä 2022. Puusepäksi opiskelut Tuulonen viettää veneessä isoimman osan kesästä kunnostaen ja purjehtien. Kuva: M. Järvinen.

Veneeseen mahtui helposti kaikki tarvittava kesää varten. Myös alkukeväästä puuttuneet patjat saapuivat lopulta kesän aikana. Kuva: H. Tuulonen.

Vesillelasku tehtiin Laivalahden venesatamassa Suomen kansanveneliiton avustuksella. Kuva: J. Vähämaa.

Ammattitaidolla veneen nostot ja kuljetukset

nostojakuljetusapv.fi

Jouko Lindgren Oy – sata vuotta Helsingissä

Jouko Lindgren Oy on perinteinen suomalainen täyden palvelun vene-
telakka, jonka juuret juontavat 1900-luvun alun aikaan. Silloin Otto Evert Lindgren veisti puuveneitä ja telakoi Helsingfors Segelklubbin veneitä Kotkasaaressa. Sittemmin Raine Lindgren jatkoi isänsä jäljillä kuusi vuosikymmentä. Jo silloin tärkeää oli veneiden kauniiden linjojen ja viimeistelyn lisäksi suorituskyky, jota Otto Evert ja Raine mittasivat menestyksekkäästi Helsingin seudun ja etelärannikon purjehduskilpailuissa.

Tänä päivänä kokenut henkilökuntamme ja tarkkaan valikoidut yhteistyökumppanit korjaavat kaikki purje- ja moottoriveneiden vauriot valmistusmateriaalista riippumatta. Hoidamme myös veneiden nostot, laskut ja talvisäilytykset telakallamme Helsingin Hernesaareissa.

Telakkamme joukkue kippari Jari Järvimaan johdolla nappasi folkkariluokan 1. sijan Viaporin tuopissa vuonna 2022.

Jouko Lindgren Oy | Hernesaarenranta 13, 00150 Helsinki | 09 622 5322 | 040 534 5170 | 0400 489 337 | jloy@nettilinja.fi

FOLKKARIDRINKKI

Teksti ja kuva: Vesa Lindqvist

Suomen Kansanveneliiton verkkosivujen kuvagalleriasta löytyi mielenkiintoinen kuva - Folkeboot-Cocktail. Päätin kokeilla juoman valmistusta.

Reseptin on saksankielisen ilmoitustekstin mukaan luonut Kielissä sijaitsevan Astor-hotellin baarimestari Peter Bohrmann vuoden 1985 folkkareiden Saksan mestaruuskilpailuihin ja Kielin purjehdusviikolle.

Reseptin juomalistaa tarkastellessa huomio kiinnittyy heti luonnollisesti vodkan merkkiin. Tietysti Astor hotellin baarimestarin valinta on kohdistunut Finlandiaan. Rajamäellä Nurmijärvellä valmistettava vodka sopii pohjoismaisen juurensa vuoksi folkkaridrinkin pohjaksi.

Seuraavana listalla oleva Bols Blue Curacao on hieno valinta. Curacao on Alankomaiden kuningaskuntaan kuuluva maa Karibialla. Pienessä saarivaltakunnassa on tehty curacao-likööriä vuodesta 1896 asti. Espanjalaiset toivat Kristoffer Kolumbuksen jäljijäissä aikoinaan saarelle Valencialaisia makeita appelsiineja. Curacaon saarella appelsiinit kuitenkin kasvoivat erittäin katkeroina – melkein syömäkelvottomina kunnes vuosikymmeniä myöhemmin saarelaiset keksivät kuivattaa appelsiininkuoret ja tislata niistä viinaa¹. Lopulta juomaan lisätään sokeria ja se värjätään siniseksi. Curacao antaa folkkaridrinkille vienon appelsiinimaun ja lisää hieman makeutta. Juoman alkuperä ehkäpä muistuttaa folkkareiden päätymistä pohjolan perukoilta maailman valtamerien kautta ympäri maailmaa asti – aina Australiaan saakka. Ties vaikka Karibiallakin seilaisi joku folkkarilla.

Seuraavaksi resepti ohjeistaa laittamaan tilkan (dash) limettimehua. Limetti sisältää runsaasti C-vitamiinia ja Yhdistynei-

den Kansakuntien merivoimat ottikin sen jo 1700-luvulla käyttöön laivoillansa päivittäisannoksena keripukin torjuntaan². Hyvä valinta folkkaridrinkin happamuuden lisäämiseen tasapainottamaan curacaon makeutta.

Limetin lisäksi resepti kutsuu lisäämään myös tilkan Maracuja-siirappia. Brasiliassa maracujä viittaa happamaan passion hedelmään³. Alkon valikoimasta maracuja-siirapilla löytyi haun perusteella ranskalainen Le Sirop de Monin Fruit de la Passion -makusiirappi. Juoma myydään 0,7 litran pullossa, joten yhdestä pullosta pitäisi riittää koko kesäksi janoisille folkkaripurjehtijoille tarjottavaa, koska reseptin mukaan sitä lisätään vain pieni tilkkanen. Passionhedelmäsiirapin voi myös valmistaa itse helposti. Mittaa 1,5 desilitraa vettä ja saman verran sokeria. Keitä ensin vesi ja ota hellalta pois. Lisää sokeri ja sekoita kunnes sokeri liennut. Keitä seosta vielä hetki ja ota pois liedeltä. Lisää seokseen yhden passionhedelmän mehu. Jäähdytä ja siirappi on valmis.

Viimeisenä ainesosana folkkaridrinkin resepti pyytää lisäämään 6 senttilitraa ananasmehua. Olisikohan Astor-hotellin baarimestari halunnut alleviivata tällä valinnalla folkkaripurjehtijoiden aurinkoista lomafilistä? En tiedä, mutta ananasmehu on loistava valinta.

Koristeluksi folkkaridrinkki kutsuu laittamaan puolikkaan viipaleen appelsiinia sekä cocktail-kirsikan. Koristelun voisi ajatella olevan ylimääräistä vaivaa vaativaa turhaa extraa, mutta jos oikein pysähtyy ajattelemaan – on koristelu folkkaridrinkissä ehkäpä yhtä tärkeää kuin kaikki muutkin osat. Kukapa meistä haluaisi purjehtia folkkarilla, jonka viimeistely ei olisi täydellinen?

Lakkapinta pitää olla juuri eikä melkein. Samasta syystä suositeltavaa on etsiä folkkaridrinkkiin juuri sopiva cocktail-neula pitämään kirsikan appelsiinin ympärillä siististi järjestyksessä.

Voi vaan kuvitella miten hienolta tarjoulautanen näyttäisi Suomen folkkarikeskitymien ravintoloissa muun muassa Naantalissa Merisalissa, Pyysaaren Palma de Pyysä tai Hoskin Blue Peterissä, kun janoiset purjehtijat nauttivat folkkaridrinkejään kesäpäivän ilta-auringossa.

Folkkari-lehden lukijoita kehotan toimittamaan tämän artikkelin oman purjehdusravintolan baarimestarille luettavaksi jo hyvissä ajoin etukäteen ennen uuden kauden alkua, koska folkkaridrinkin raaka-aineet vaativat huolellista perehtymistä, raaka-ainehankintoja ja ennakkovalmistelua. Aivan kuten folkkarin keväinen huolto.

- <https://www.theatlantic.com/health/archive/2010/05/behind-the-caribbeans-iconic-liqueur/57000/#>
- <https://fi.m.wikipedia.org/wiki/Limetti>
- https://en.m.wikipedia.org/wiki/Passiflora_edulisw

Folkkaridrinkki

4 cl Finlandia vodkaa
2 cl Bols Blue Curacaota
tilkka limemehua
tilkka Monin Passion Fruit makusiirappia
6 cl ananasmehua

Tarjoile drinkki long drinkilasista jäiden kera

Koristeluksi puolikas appelsiiniviipale cocktail-kirsikan kera.

FOLKKARILLA AVOMERELLE

Teksti: Vesa Lindqvist. Kuva: Niilo Luttunen.

Suomessa suurin osa folkkaripurjehduksesta tapahtuu saariston suojassa tai vähintään sen läheisyydessä. Kirjoista ja verkkosivuilta on kuitenkin saanut lukea hurjista merimatkoista folkkarilla jopa Atlantin yli. Voiko folkkarilla lähteä avomerelle? Ja jos voi niin miten avomeripurjehdukseen pitäisi varautua? Tämän artikkelin havainnot on hyvä ottaa enemmänkin keskustelun avauksena kuin valmiina ratkaisuina.

Dieter Loibnerin kirjassa The Folkboat Story – From Cult to Classic — the Renaissance of a Legend, kerrotaan Yhdistyneiden Kuningaskuntien merijalkaväen eversti Herbert George Haslerista, joka natseja vastaan sotimisen jälkeen päätti aloittaa Atlantin ylitys purjehdukset erityisvalmisteisella folkkarilla jo 1950-luvulla. Eversti Hasler purjehti folkkarilla Atlantin ylitse useaan otteeseen.

Viime aikaisempi merta pelkäämätön folkkaripurjehtija on Tally Ho -veneenrakenusprojektista kuuluisaksi tullut veneenrakentaja ja purjehtija, englantilainen Leo Goolden. Hän kunnosti alkujaan ruotsalaisen puufolkkarin kotimaassaan Englannissa ja purjehti sillä Atlantin ylitse¹.

Kummalliselta kuin nämä hienot purjehdustarinat kuulostavat, niin folkkari on kuin tehty avomeripurjehdukseen. Folkkarin pieni purjepinta-ala suhteessa isoon kölipainoon tekee veneestä erittäin merikelpoisen. Monelle suomalaiselle folkkaripurjehtijalle sopiva avomeripurjehdushaaste Atlantin ylityksen asemasta on purjehtia Tallinnaan tai Tukholmaan. Ehkäpä se on myös jollain tavalla folkkarin kokoluokalle sopivampi haaste. Valmistautuminen Suomen- tai Pohjanlahden ylitykseen erityisesti turvallisuusvälineiden osalta ei kuitenkaan kannattane olla yhtään vähäisempi kuin maailman suurien merien ylityksissä.

Folkkarin pystynee ilman suurempia muutoksia katsastamaan korkeintaan rannikkopurjehduksen katsastusluokkaan (luokka 2). Ykkösluokkaan katsastaminen tarvitsisi vesitiivin luukkurakenteen kajuuttaan. Sellaisia harvemmin on tavattu folkkareissa. Ei toki mahdotonta toteuttaa sekään. Katsastusluokka 2 määrittelee siihen katsastettavat veneet näin: ”Veneet on tarkoitettu merelliisiin olosuhteisiin rannikkojen läheisyydessä. Veneen on oltava itseoikaiseva, ja kohtuullisen vesitiivis. Kulkuaukko kajuutasta avotilaan pitää voida sulkea pääkannen tasolta roisketiiviisti. Ilma- ja muut aukot on sijoitettava suojaiseen paikkaan ja niissä on oltava vesiloukut. Istuinkaukalon tulee olla nopeasti itsetyhjentyvä.” Folkkarin istuinlaatikko ei

ole itsetyhjentyvä, vaikka luokkasääntö sen sallii. Molemmat alussa mainitut Atlantin ylittäjät, eversti Hasler ja Leo Goolden rakensivat folkkarin istuinlaatikon päälle kannen. Se lienee tavalla tai toisella suositeltava ratkaisu erittäin pitkälle merimatkalle aikoville – kovassa myrskyssä avomerellä ei ole aikaa pumpata pilssiä tyhjäksi kuten saariston suojassa. Folkkari tyhjentyvällä istuinlaatikolla on kuitenkin harvinaisuus.

Tässä vaiheessa kokeneet purjehtijat hihkaisevat, että onhan folkkarilla ihan ilman mitään itsetyhjentyvää istuinlaatikkoakin purjehdittu Tallinnaan ja kauemmaksikin. Näin varmasti on. Katsastussäännöt on tehty vain purjehtijoiden omaksi turvaksi parhaan käytettävissä olevan turvallisuustiedon pohjalta. Kukaan ei estä lähtemästä vesille kuten eräs uutisotsikoihinkin päässyt ensikertalainen², joka upotti lopulta veneensä Porvoon saaristoon ja vannoi ettei enää koskaan lähde merille. Onko katsastussäännöistä poikkeaminen viisasta? Sitä sopii jokaisen purjehtijan pohtia itse. Hädän hetkellä moni turvallisuusväline osoittaa arvonsa.

Kirjassa kerrotaan merijalkaväen eversti Herbert George Haslerista, joka natseja vastaan sotimisen jälkeen päätti aloittaa Atlantin ylitys purjehdukset erityisvalmisteisella folkkarilla jo 1950-luvulla.

Vähintään avomerelle suuntaavan folkkaripurjehtijan kannattaa tarkistaa folkkarin luokkasäännöissään pakollisen pilssipumpun sujuva toiminta. Moni puufolkkarin omistaja tietää millaista on yrittää pitää venettä pinnalla, jos vettä tihkuu saumoista nopeammin kuin pumpput pyörivät tai pumppuja käyttävä miehistö jaksaa pumpata. Aallon lyödessä ylitse vettä voi istuinlaatikkoon tulla hetkessä runsaasti ja veden pumppaaminen pois tulee sujua ongelmitta.

Pelastuslautta varusteineen on katsastusluokka 2 vaatimuksien mukaan suositeltu, mutta ei pakollinen. Arkijärki kuitenkin sa-

noo pelastuslautan olevan folkkarilla rannikko- ja avomeripurjehtiessa enemmänkin pakollinen kuin että sen jättäisi pois. Meri voi rannikonkin näennäisessä suojassa muuttua hetkessä hurjaksi, puhumattakaan vähänkin avomerimäisemmistä olosuhteista. Tapio Lehtisen kokemus vuoden 2022 Golden Globe -kilpailussa hyvin varustellun veneen äkillisestä ja yllättävästä uppoamisesta varmasti tekee pelastuslautasta folkkarilla avomerelle pyrkijöiden pakollisen turvavarusteen. Kassimallisen pelastuslautan voi sijoittaa veneessä joustavasti, kunhan se on nopeasti avattavissa veden tulviessa sisään. Pelastuslautoissa (kuten myös monissa muissa pelastusvälineissä) vain säännöllinen huolto takaa toiminnan.

Hyvin huollettuna folkkarin rakenne kestää isonkin myrskyn. Folkkarin perus purjevarustukseen ei kuulu myrskyfokkaa eikä isopurjeessa tyypillisesti ole reivausmahdollisuutta. Avomerelle aikovan on kuitenkin hyvä pohtia ratkaisuja erittäin kovassa kelissä purjepinta-alan turvalliseen vähentämiseen. Myrskyltä ei välttämättä pääse suojaan. Folkkarin tapauksessa myrskytuulilukemien pitänee yltää ehkäpä yli 20 metriin sekunnissa, jotta purjepinta-alan vähentämistä tarvitsisi edes pohtia. Niin hyvin käyttäytyvä folkkari on kovassakin tuulessa. Fokan jo lähtökohteisesti pienen koon vuoksi kannattanee etukäteen pohtia miten isopurjeen voisi turvallisesti reivata jos sääennuste lupaa todella vaikeita olosuhteita. Puufolkkarin tai puumas-toisen folkkarin kanssa kannattaa miettiä veneen myrskynkestävyys ottaen riittävät turvamarginaalit päätöksenteossa huomioon.

Lisäturvaa avomerellä saa myös muista veneistä. Hädän hetkellä toinen vene voi tulla apuun. Folkkaripurjehtijoiden eskaaderit Helsingistä Tallinnaan, Naantalista Tukholmaan, Vaasasta Uumajaan tai vastaava voisivat olla kannatusta saava idea. Eskaaderin suorituksesta suistomeriksi pinssi innoittamaan muitakin folkkaripurjehtijoita vastaaviin suorituksiin.

Meri-VHF vaaditaan 2-luokkaan katsastettavilta veneiltä. Kannettava laite kulkee folkkarin kajuutan hyllyillä hienosti. Matkapuhelin on hyvä rannikon tuntumassa, mutta avomerelle suuntaava huomaa matkapuhelinverkon kantomatkan loppuvan yllättävän varhain.

Jussi Bremerin Tuula Helsingin Regatassa vuonna 1967.

Mikä on ehkäpä kuitenkin kaikista tärkein turvallisuusväline folkkaripurjehtijalle missä tahansa olosuhteissa? Kokemus. Purjehdus opettaa hätätilanteissa hyvin lyhyessä ajassa todella paljon ja mieleenpainuvasti. Harva kerran risteilyaluksen eteen purjehtinut tekee samaa virhettä toiste. Valtamerialuksen kumea ja kantava torven pärinä jää kerralla mieleen koko loppuelämän purjehduksia varten. Jos mielit avomerelle, harjoittele ensin saariston suojissa.

Mitä muita asioita avomerelle suuntaavan folkkaripurjehtijan kannattaisi pohtia turvallisuuden lisäksi? Ainakin ruoka-, vaate-, hygienia- ja unihuollosta. Kun purjehtijan verensokeri alkaa laskemaan, niin tunnelma veneessä tyypillisesti kiristyy. Lyhyelle purjehdukselle voileivät tai termos-pulloon pakattu lämmin ruoka riittävät, mutta avomerelle suuntaavan folkkaripurjehtijan on hyvä varustautua valmistamaan lämmin ruoka myös vesillä. Avomeripurjehduskilpailuissa syödään kylmäkuivattuja ruokia, joita saa ostettua retkeilykaupasta. Folkkarissa harvemmin on kuitenkaan valmiina liettä, jota voi turvallisesti käyttää purjehduksen aikana kuivaruoka-annosten valmistamiseen. Sellaisen valmistaminen ei kuitenkaan ole mahdotonta. Ohjeita löytyy

esimerkiksi täältä¹. Aallokossa suorana pysyvään telineeseen kiinnitetään kaasukäyttöinen retkikeitin, jossa on kiinteä muki veden keittämistä varten². Muutamassa minuutissa keitetty vesi kaadetaan varovasti kuivaruokapussiin, jonka jälkeen odotetaan ruuan valmistumista tovi. Folkkarin kokoisella Mini 6.50 veneellä Atlantin yli yksinpurjehduskilpailuun osallistuva saksalainen Lina Rixgens näyttää tällä videolla³ ruuan valmistuksen vesillä käytännössä. Meren aalloilla väsähtynyt purjehtija virkistyy lämpimän ruuan energiasta välittömästi ja matka voi jatkua. Kaasupolttimen ja kiehuvan veden käytössä on luonnollisesti oltava erityisen varovainen.

Jos mielit avomerelle, harjoittele ensin saariston suojissa.

Vaatetushuollon osalta folkkarin sisätilat tarjoavat mahdollisuuden kuiville vaihtovaatteille. Lienee fiksua pakata vaatteet vesitiiviisiin pusseihin. Ylipäättään ajattelu, jos-

sa on ensiksi suunnitelma ja suunnitelman pettäessä varasuunnitelma on hyvä lähestyminen riskialttiissa purjehduksessa, mitä avomeripurjehdus luonteeltaan on. Hyvä riskienhallinta mahdollistaa onnistuneen seikkailun. Riskienhallinta ei ole negatiivisuutta, vaan ammattimaista varautumista. Kuivan kerraston vaihtaminen päälle palauttaa hyvän mielen purjehtijan ajatuksiin.

Folkkaripurjehtijoiden vastaus wc-ky-symykseen on tyypillisesti vanttipissa tai kajuutassa ämpäriin lorottaminen. Pidemmällä merimatalla kuitenkin kannattanee varustautua paremmin. Kemiallinen Porta Potti WC mahtuu kajuutan lattialle hyvin.

Kesällä purjehduksen vaarallisin elementti on kuitenkin ehkäpä aurinko. Ihon polttamisessa auringonsäteillä ei ole mitään hohdokkuutta. Suojaa vahingoittavilta UV-säteiltä ei voi olla liikaa. Lipallinen hattu, aurinkolasit ja hyvin levitetty 50 suojakertoimen aurinkorasva ovat yksinkertainen muistisääntö.

1 <https://www.yachtingworld.com/features/solo-across-the-atlantic-in-a-folkboat-67743>
2 <https://www.is.fi/kotimaa/art-2000009021123.html?cs=email>

1 http://muck-solutions.com/?page_id=1733
2 <https://www.primusequipment.com/eu/en-gb/stoves/backpacking-stoves/lite-plus-stoves-system>
3 <https://youtu.be/WylguO6FFWW>

Juomavettä tulee olla mukana riittämiin. Niin yksinkertaisessa asiassa kuin juomavedessä voi tehdä virheen. Vesitankin talvisäilytys kuivassa takaa juomaveden laadun. Vesille tarvittavan veden määrä on vieläkin tärkeämpi. Terveysten- ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan aikuisen pitäisi juoda päivittäin 2-3 litraa, josta puolet pitäisi saada juotuna ja toinen puoli aterioiden mukana. Purjehdusretken päivän vedentarve on helposti enemmänkin. Mukaan tarvittavan arvioitaessa on hyvä ottaa huomioon mahdollisuus purjehdusretken pidentymiseen esimerkiksi tuuletomisuuden vuoksi.

Miehistön määrä vaikuttaa mahdollisuuksiin levätä. Jos aikoo matkalle yksin, pitää olla mahdollisuus jättää peräsin automaatin ohjaukseen. Sähkökäyttöinen autopilotti toimii kunhan akuissa riittää virtaa. Tuuliperäsimen virittäminen folkkariin vaatii pohdin-

taa. Eversti Haslerin veneessä oli tuuliperäsin. Tiheään liikennöidyillä vesialueilla kuten Itämerellä suositeltavin ratkaisu lienee hyvä ystävä purjehduskaveriksi. Folkkarin kaajuutta tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden käydä virkistämässä aivojen toimintaa unella. Pelkästään hetki pois porottavan aurin gon paisteesta tekee välillä hyvää. Merivoimista tutulla kahden tunnin vaihtovuorojärjestelmällä saa riittävän levon uutta vuoroa varten. Lepovuorossa ehtii myös valmistamaan ruokaa ja tehdä tarvittavia huoltotöitä. Mikään folkkarin varustuksessa ei estä hyvää pitkää merimatkaa. Purjehdusseikkailun onnistuminen riippuu kuitenkin valmisteluista. Lyhyetkin merimatkat antavat tärkeää kokemusta ja omia käytännön oppeja tarvittavista valmisteluista. Jokainen onnistunut merimatka folkkarilla, lähemmäksi tai kauemmaksi ansaitsee onnitte- luit.

Oletko sinä tehnyt folkkarilla avo-meriolosuhteisiin verrattavissa olevan merimatkan? Tai harjoitteletko pidempää merimatkaa varten saaristopurjehduksilla?

Kerro tarinasi meille, niin jaamme op- pisi muille purjehtijoille. Lähetä seikkailusi kuvaus osoitteeseen: folkkari- liitto (at) gmail.com

MARINEKAUPPA

Verkkokaupasta tai Lauttasaaren myymälästä.

MUSTO **HARKEN** **BALTIC**

LIFEJACKETS SWEDEN

Folkkarisanasto hukassa -tehtävän oikeat vastaukset: vilu, vanti, viaportinhuoppu, klinkkeri, fenderi, jallu, puomi, goldcup, steffi, heta, naantali, fokka, hanko, särkkä, spiiira.

FOLKKARISANASTO HUKASSA

U	T	U	A	N	M	E	S	S	P	I	I	R	A	H
V	A	N	T	T	I	N	I	I	N	E	F	A	U	I
U	T	U	E	M	Ä	S	A	L	U	T	O	I	P	L
A	E	J	G	O	L	D	C	U	P	A	A	P	A	A
H	H	U	H	J	O	E	I	A	E	A	O	U	T	T
I	T	O	E	A	N	H	U	U	A	U	A	O	I	N
K	L	I	N	K	K	E	R	I	T	O	U	M	I	A
I	T	U	A	A	E	E	T	N	U	R	T	I	S	A
S	F	V	A	O	E	O	I	I	F	F	E	T	S	N
Ä	N	U	U	C	R	R	I	J	O	E	A	U	L	A
R	N	S	L	H	O	E	U	R	K	N	E	H	T	E
K	M	I	L	P	O	Q	L	X	K	D	E	A	A	E
K	E	T	A	T	T	E	U	V	A	E	D	N	T	H
Ä	R	I	J	U	I	O	I	M	T	R	B	K	A	I
I	V	A	N	T	I	T	V	L	Y	I	E	O	I	E

VERKKOKAUPPA

WWW.WENDASHOP.FI

WEBSHOP

Olemme täyden palvelun lasikuitutarvikkeiden myymälä venekorjauksiin sekä uustuotantoon. Tarjoamme mm.

- Lasi- ja hiilikuidut
- Laminointihartsit
- Muovikemian oheistuotteet
- Liimat

- Työvälineet
- RAL-värisävyt
- Gel- ja topcoat
- Kerroslevyt

www.wendashop.fi | myynti@wendashop.fi

Wendashop | Tuulissuonkuja 1, 21420 Lieto | Puh. 02 2351 333

Suomen ensimmäinen folkkari Lill-Inga Kotkan merimuseossa.

Kansanveneliiton Ilppo Kivivuori ja veneenveistäjä Tom Lindström.

Yksi Suomen vanhimmista lasikuitufolkkareista, nyt nimellä Mäjän, Lindströmin veistämöllä kunnostettavana.

KOTKASSA JA KRÄKÖSSÄ

Teksti: Ilppo Kivivuori.. Kuvat: Harri Lång.

Ensimmäinen pohjoismainen kansanvene laskettiin vesille 1942. 80-vuotisjuhlan kunniaksi kansanveneliitto järjesti retkiä folkarihistoriallisiin kohteisiin.

Suomen ensimmäinen kansanvene, L-1 Lill-Inga on entisöitynä merimuseossa Kotkan Wellamossa. Kävimme huhtikuussa porukalla katsomassa entisöityä venettä. Entisöintiä johtanut Juha Puustinen kertoi veneen restauroinnista ja veneellä purjehtinut Kasper Järnefelt kertoi muistojaan veneen vaiheista. Lill-Ingan vaiheita on kuvattu folkarilehden vuoden 2022 numerossa ja juttu on julkaistu myös folkkari.net -sivuilla.

Marraskuussa retkeiltiin parinkymmenen hengen porukalla veneveistämistään tunnettuun Porvoon Kråkön saareen. 90-vuotias veneenveistäjä Tom Lindström esitteli edelleen toiminnassa olevaa veistämöään. Lindströmillä oli siellä peruskorjattavana yksi Suomen vanhimmista lasikuitufolkkareista, joka saa nyt kunnostettuna ja puuosiltaan uusittuna uuden ilmeen.

Kråkössä tutustuimme myös paikallisten harrastajien ylläpitämään veneenrakennusmuseoon ja kävimme potkimassa kivijalkoja Anderssonin veneveistämön paikalla. Anderssonin veljekset tekivät useita nopeina tunnettuja kisafolkkareita 1960- ja 1970-luvuilla.

**Onko sinulla mielessä hyvä retki-
kohde Suomen kansanveneliiton jä-
senille?**

Lähetä retki-ideasi osoitteeseen:
folkkariliitto (at) gmail.com

SUOMEN KANSANVENELIITTO ry
FINLANDS FOLKBÄTSFÖRBUND rf

**Liity Suomen kansanveneliitto ry:n
jäseneksi**

Liittyminen on maksutonta.
Vuosimaksu 30€.

Liity osoitteessa: folkkari.net

AT THE **HARKEN**[®]
spinlock

verkkokaupasta: www.sailtech.fi

SAILTECH

ONE SAILS
THE NEXT GENERATION OF SAILS

OneSails Finland purjeneulomon tuotantotilat sijaitsevat Suomenlinnassa ja toimisto Lauttasaarella Veneetkijäntiellä. Tarjoamme palveluita kaikille purjehtijoille ja kaikenkokoisiin veneisiin, ole ihmeessä yhteydessä jos haluat kuulla lisää!

Palvelut:

- Uusien purjeiden valmistus
- Purjeiden säilytys, tarkistus ja huolto
- Peitteet
- Köydet
- Helat ja rullalaitteet

ONESAILS FINLAND | VENEETKIJÄNTIE 1 | 00210 HELSINKI | INFO@ONESAILS.FI | www.onesails.fi

Kuva: Eero Nuotio

Suomen nopein

staffan.lindberg@northsails.com

040 510 4876

North Sails One Design Finland